

Ῥόδου, Κρητ. Διαδ.
(Ms. B. 6, 681)

ζωτήρ

(Κρίτης-Χαίταρος νῆος) 16 α'

«Εάν δε' ὁ εἰρημένος μου νῆος ἄσφαδαν, ἀπὸ τῆς νομίμου ἡλικίας, (δὲ
ῥεῖα λεγίσιμα), ἔστωσαν πάντα κα' ἐμὰ πράγματα, εἴτε προῖδ' εἴτε ἄρ-
λο πράγματα εἴτε ἐκείνο, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ζωτῆρος Χριστοῦ τοῦ
ἐσχευομένου ζήλουδου, διὰ τὴν ψυχὴν μου. . . . Εάν δε' ὁ ῥηδὴς παῖς ἄ-
σφαδαν, ἀπὸ τοῦ εἰρημένου μαίρου τῆς νομίμου αἰῶς ἡλικίας, ἀγορασθῆτω ἢ
σταίμαγε. . . . ὅπως ὁ μαρτὴρ ἢ ἐνοίκιον τοῦ εἰρημένου σταμάρου ἔσται
τῇ εἰρημένῃ ναῦ τοῦ ζωτῆρος Χριστοῦ διὰ τὴν ψυχὴν μου. εἰ δὲ εἴη
σταίμαγε, καὶ ἐνοίκιον ἔσται τοῦ εἰρημένου ναυδ'.»
[Ἦν ἡ 400 29 Ἰουνίου 1502 διαθήκη τῆς ἐν Χαίταρι Μαρίας Κασιμαρίας].

